

Ahoj,

PŘÍBRAM 10. 12. 2009: Jelikož jsem teprve ráno přišla z maturitního plesu, tak se mi na nějaký koncert, natož do Příbrami, opravdu nechtělo. Řekla jsem si ale, že to by mohl říct každý, a tak jsem se donutila dojet na zkoušku do školy. Tam jsme se rozezpívali a řekli si předběžný program vystoupení. Jelikož na nás již čekal autobus, tak jsme se sbalili a vyrazili do příbramské nemocnice. Cesta byla delší než se předpokládalo, tak jsme měli nemalé zpoždění. To by sice moc nevadilo (zvláště nám ne), ale Šéf měl ještě jeden koncert, který začínal již večer, tak byl lehce nervózní (ale jen drobátko). Konečně jsme dorazili, rychle se převlékli a už šli zpívat. Program byl značně upravený (z časových i prostorových důvodů), i přes malé zkrácení jsme zpívali hodně našich písní, zejména nových. Jen málokdy se stane, abych na tvářích posluchačů viděla takové nadšení, opravdu je náš výstup bavil (alespoň tak vypadali). Po skončení jsme chtěli rychle odjet, protože čas rychle kvapil, ale přišel Mikuláš a čert (anděl se nejspíš někde zapomněl) a začalo rozdávání dáreků nemocným a potom i nám. Museli jsme Mikuláše poprosit, aby nadílku přirychlil. To se povedlo, a tak jsme se vydali, trochu ve stresu, zpět do Prahy. Šéf koncert stihl, tak vše dopadlo dobře.

Verča

Prosincové sborové akce

V prosinci měla Besharmonie dost koncertů.

Řada začala 3. prosince vystoupením na Václavském náměstí. Na náměstí byl veliký hluk. Nedaleko probíhala stavba. Myslím, že nás nebylo moc slyšet, hlavně Fey oh, kde se konec (dlouhý konec) zpívá v pianu. Před námi vystupovali malé děti z Chlupovky a nějaké roztleskávačky a mažoretky.

Další koncert byl 10. prosince v Příbramské nemocnici. Lidé ze začátku působili dost nepřátelsky, ale po pár písních roztáli i ti, co se prve nejvíc mračili. Možná to bylo naším zpěvem ;o), možná tím, že si s nimi při uvádění pan profesor povídal. Po koncertu jsme dostali mikulášské balíčky. Mikuláš chtěl po panu profesorovi, aby zazpíval, ale on to neudělal, což bylo trochu škoda x).

V úterý 15. prosince jsme vystupovali pro seniory ve spolkovém domě ve Stodůlkách. To byl asi nejhorší koncert za prosinec. Bylo nás málo, moc jsme se neslyšeli. Ještě tam bylo oslnivé světlo a uspávací vzduch.

V Národní Technické knihovně jsme zpívali 17. prosince. Poprvé jsme vystoupili s Hotaru koi, moc se mi to líbilo. Během vystoupení se za diváky objevili dva kuchaři, kteří nesli obrovský pekáč s prasetem a stoupali nad nás po schodech. Docela to rozptylovalo od zpívání, smíchem. Po vystoupení pro nás bylo přichystané občerstvení.

V ten samý den jsme měli i koncert Besharmonie (v komunitním centru sv. Prokopa). Na tomto vystoupení byly tři zvláštnosti (překvapení) → 1. Zpívali tam samy Jana s Lenkou, 2. Vystoupil tam nějaký pán se svým synem. Nejdřív hráli oba na housle a potom si mezi sebou vyměňovali housle a kytaru. Ta druhá část se jim opravdu povedla a měla veliký úspěch. 3. bylo, že několik dívek ze sboru zpívalo píseň The Rose. Tenhle koncert byl opravdu povedený.

18. prosince jsme vystupovali pro školu. Vystoupení bylo rozděleno na několik částí. Střídali jsme se s orchestrem a dramaťákem. Vystoupení orchestru bylo pěkné, akorát je škoda, že zanikly některé

nástroje (klavír).

Koncerty byly dva, ten první byl povedenější. V přestávkách mezi nimi někdo (Havran) hrál na varhany a bylo to moc hezké. Nakonec jsme se vrátili do školy na besídku, kde jsme dostali od pana profesora dárečky.

Poslední koncert byl 20. prosince v Úhonicích v kostele. Byla hrozná zima, ale naštěstí to navadilo, jelikož jsme polovinu času strávili v hospodě. Zpívali jsme několik „našich“ písní a potom koledy, které vybrala Maruška. Vystoupení se povedlo a potěšilo x).

Jelikož se nudím a do učení se mi moc nechce, rozhodla jsem se, že zase něco napíšu.

KONCERT PRO SENIORY 15. 12. 2009: Tento každoroční koncert se tentokrát odehrával ve Spolkovém domě ve Stodůlkách (minulé roky jsme zpívali v klubu Mlejn). Na sraz do školy přišlo nevelké množství zpěváků (opravdu nevelké), proto se musel dost značně upravovat program. Dohodli jsme se na pár písničkách, které se i v malém počtu mohly uzpívat. Zpívali jsme jak jen se dalo, ale nevím jestli mohu být s výkonem spokojená. Tím nechci říct, že jsme se nesnažili, ale nějak to prostě nevyšlo. Jednou, za nějakou dobu, se to prostě stane. To ale nemění nic na tom, že naši starší spoluobčané se bavili a vypadali spokojeně. To nás alespoň trochu potěšilo. Nakonec přišla i sladká (pardon, spíš slaná) odměna v podobě chlebíčků. Pro mne je nejlepší kritik posluchač, proto mohu říci, že jsme koncert zvládli.

Verča

Koncerty pro školu 18.12.2009

Již tradiční vánoční koncerty pro školu se letos uskutečnily v kostele Českobratrské církve husitské. Tak jako každý rok byly dva. První od 10:30 pro 2 stupeň vyjma kvint, a druhý od 12:00 pro 1. stupeň a kvinty. Tím ovšem končí to tradiční. Kromě nás (tedy sboru Besharmonie) tak účinkoval i školní orchestr a dramatický kroužek.

Koncert byl zahájen koledou Tichá noc, apokryfem Svatá noc a koledou Co to znamená v podání členů dramatického kroužku. Následoval vstup orchestru, který zahrál písně Hle, hle, tamhle v Betlémě a Vánoce, Vánoce přicházejí. 3. vstup jsme vystoupili my se třemi písněmi – Svjatyj Bože, Tebe poem a známou znělkou z televizního seriálu MASH ve sborové úpravě od Marka Ivanoviče. Po nás následoval opět dramatický k. s apokryfem Marta a Marie a s písní Slyšeli jsme v Betlémě. Potom se opět představil orchestr a zahrál koledy Tichá noc a Byla cesta, byla ušlapaná. V 6. vstupu jsme měli příležitost předvést své umění my, a tak jsme zapěli jednu středověkou koledu, Jamaican Noel,

Fey oh a Go tell it on the mountains. V posledním vstupu byl představen apokryf Lazar a nakonec jsme si všichni společně zazpívali koledu Narodil se Krustus Pán.

Já osobně bych řekla, že se nám letošní koncerty vydařily, a co vím od posluchačů, připadaly jim zajímavější než byly v loňských letech.

Poslední z předvánoční záplavy koncertů bylo vystoupení v neděli 20.12. v Úhonicích, kam nás již tradičně pozvala Maruška Nevimjakdál?. Z Prahy jsme vyjžděli ve vražednou ranní hodinu, tedy něco po poledni, a za několik desítek minut jsme byli v Úhonicích. I když, mám podezření, že to byla spíš Sibiř. Abychom neumrzli, schovali jsme se do místní hospody, kde jsme počkali na příjezd zbytku sboru. V hospodě byla obrovská kamna, nechutný záchody a taky netradiční velikonoční výzdoba – zajíc s jakousi nedefinovatelnou sexuální pomůckou (to jen pro dokreslení atmosféry, hm. ale v naší nóbl kronice se to asi moc vyjímát nebude, takže se to může vyškrtnout...) Když konečně dorazil i Velectěný Šéf, většina sboru už ležela po několika panácích rumu někde pod stolem (kecám, to se taky může vyškrtnout). Společně jsme se přesunuli do kostela na generálku, kde jsme zjistili, že většina koled zpívaných s Maruškou by chtěla ještě „trochu“ vypilovat. Po zkoušce se šlo zase zpátky do hospody, kam jsme si k nelibosti pana hospodského přinesli výborný koláč a trochu méně výborný grog od Paní Farářové? Kostelníkové?. Když jsme trochu rozmrzli, k ještě větší nelibosti hospodského jsme si zazpívali několik písniček z koncertního repertoáru. Za chvíli ale šéf usoudil, že veškerá snaha naučit nás zpívat je marná, takže jsme se odebrali zpět do kostela, který byl již přeplněný našimi fanoušky, takže koncert mohl začít. V první části koncertu vystupoval Dětský pěvecký sbor z Úhonic, který sklidil veliký aplaus. Poté již nastoupila Besharmonie. Zazpívali jsme nejdříve několik našich skladeb (Svjatyj Bože, Tebe poem, I am his child...) a pak jsme se bez otálení vrhli na Maruščiny písně. Pravda, místy bylo třeba improvizace, ale nakonec všechno dobře dopadlo. Celý koncert se nesl v příjemném vánočním duchu, a pevně věřím, že jsme nezklamali žádné naše úhonicke posluchače. Jediný, kdo letos v Úhonicích chyběl, byl Pan Dudák, který s námi hrál v minulých letech. Po koncertě jsme byli všichni odměněni obrovskou čokoládou, a mohli jsme se vrátit zpátky do civilizace.

A čus.

Vánoční koncerty 2009

Jako každý rok, v prosinci máme nejvíc napilno, protože je spousta vánočních koncertů. Mně to přijde milé, protože z toho mám vánoční náladu lepším způsobem, než je pobíhání po nákupních centrech a shánění dárků, a posléze deprese, že už jsem zase bez peněz. Mám ráda tuhle předvánoční sborovou atmosféru.

Vánoční koncertní maraton jsme zahájili už třetího, koncertem na Václavském náměstí. Koncert

to byl relativně krátký, jenom na půl hodiny, ale všechny nás naladil do té správné vánoční nálady. Když jsme

dozpívali Narodil se, všichni jsme se už těšili na další vánoční koncerty.

Další koncert, který nás čekal, byl desátého. Jeli jsme zazpívat do příbramské nemocnice.

Akustika nebyla nic moc a bylo tam příšerné horko, ale všichni se asi shodneme, že publikum bylo skvělé.

Někteří se přidali při Bodaj, jiní při White Christmas a velká většina při závěrečných koledách. A navíc jsme

potom ještě dostali něco dobrého k jídlu a k pití, takže jsme vůbec nelitovali. Naopak, vraceli jsme se pozitivně naladěni a natěšení na další koncerty.

O pět dní později jsme vystoupili ve Spolkovém domě pro seniory. Sboristů se nás sešlo málo, tudíž nebylo divu, že jsme to trochu pokazili – náhlý výpadek sopránů při Svjatyj, podivně posunutě Bodaj...

Ale dá se to brát jako zkušenost, že člověk nesmí spoléhat na dav kolem sebe, ale jen sám na sebe. Protože

potom se víc snaží a všechno zní líp. A kromě této zkušenosti, odměna v podobě chlebičků, pizzy, Fidorek a

mandarinek taky nebyla k zahazení :-)

Ve čtvrtek sedmáctého nás čekaly hned dva koncerty. Krátce po poledni jsme odjeli do Dejvic do Technické knihovny. Koncert se docela vydařil, a opět nás čekala odměna v podobě pohoštění.

Tohle

pohoštění ale bylo tak štědré, že jsme odjížděli nacpaní a skoro jsme nevěřili, že odzpíváme večerní koncert :-) Po příjezdu zpět na Hůrku následovala krátká zkouška v hudebně a potom jsme už šli do Prokopa.

Zpívali jsme tentokrát dole, kde je více místa. Koncert se opět vydařil, hudební překvapení od Šéfa nás

všechny potěšila :-) Poté jsme se rozloučili a část sboru šla ještě posedět do blízké pizzerie.

Následující den nás čekaly dva koncerty pro školu. Asi se všichni shodneme, že tyhle koncerty nemáme právě v oblibě; celá škola je nahnaná, aby nás poslouchala, přestože studenti sami o to vůbec nemají

zájem, a někteří dělají vše proto, aby to narušili. Abych byla upřímná, příště se možná koncertu pro Gymnázium Jaroslava Heyrovského vyhnu. Ani by mi snad tolik nevadilo dlouhé čekání, až dohraje dramáček, nebo pohled do znuděných, jak říká Šéf „tupých“ obličejů, jako chování některých jedinců. Myslím, že všichni vědí, koho mám na mysli. Pohled na ně mě jen utvrdil v tom, že gymnázium a inteligence

vůbec nemusejí jít ruku v ruce. A u gymnázia Heyrovského to platí dvojnásob.

To byl poslední z vánočních koncertů, kterého jsem se účastnila. Další byl ještě v neděli, v

Úhonicích, ale tam jsem se bohužel nakonec nedostala. Doufám, že se vydařil, a že tam nebyla zima :-)

A abych shrnula všechny vánoční koncerty, já jsem si je užila, v rámci možností i ten pro školu.

Repertoár mě bavil, publikum bylo většinou přívětivé, a jídla bylo dost :-) Těším se zase za rok!

Koncert v Úhonicích (20. 12. 2009)

Již třetím rokem je zvykem zpívání pro Marušku v Úhonicích. Pokaždé je to pěkné, neboť se celá vesnice soustředí do malého kostela, kde si poslechne vánoční písně v našem podání. My zde obvykle nezpíváme náš repertoár, ale repertoár od Marušky, který se složený ze známých i méně známých koled. Jen letos jsme přidali i pár našich, jako např. Svjatyj bože nebo Jamaican Noël. Nechyběla ani I am his child na Marušky přání (s jejím klavírním doprovodem) a In this heart na přání Tomáškovy maminky. Letošní koncert byl od půl třetí, ale my tam byli už v půl jedné. Protože byla jako

každoročně velká zima (v televizi hlásili až - 18°), šli jsme všichni čekat na Šéfa (který samozřejmě přišel pozdě) do tepla do místní hospody. Když konečně dorazil, všem se smíchem četl zprávu od malé Alenky, která se omlouvala, že přijde později, protože prý její maminka vaří moc pomalu. Potom Šéf rozdál sóla a šli jsme mrznout do kostela na akustickou zkoušku. Ta byla nekonečná, byla zima a navíc nám to moc nešlo. Nevím, jestli to bylo tím, že nás bylo docela málo a dost nových. Po zkoušce jsme se ještě na chvíli vrátili do vytopené hospody a chvíli před půl třetí jsme šli zpátky do zimy. V tu chvíli už byl kostel plný tak, že jsme ani my moc nemohli projít středem a při tom zpívat Ceremony. Došli jsme dozadu odložit si věci a počkat, až dozpívá dětský sbor. Nastoupili jsme a začali zpívat naše písničky. Pak jsme za doprovodu klavíru, houslí, flétny a kytary zazpívali koledy od Marušky. Poslední koledou byla Narodil se Kristus Pán, na kterou se Maruška přesunula k varhanům. To už se k nám přidali i diváci, kteří museli být ještě víc promrzlí než my. Po koncertě jsme dostali sladkou odměnu a jeli auty domů.